

Жалба, подадена на 28 октомври 2011 г. — Anbouba/Съвет

(Дело T-563/11)

(2012/C 25/104)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Issam Anbouba (Homs, Сирия) (представители: М.-А. Bastin и J.-М. Salva, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че настоящата жалба е допустима в нейната цялост,
- да приеме за обосновани всички изложени в нея правни основания,
- да постанови, че оспорваните актове могат да се отменят частично, тъй като частта от актовете, която трябва да се отмени, може да се отдели от акта като цяло,
- в съответствие с това,
 - да отмени частично Решение 2011/522/ОВППС на Съвета от 2 септември 2011 г., Решение 2011/628/ОВППС на Съвета от 23 септември за изменение на Решение 2011/273/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, както и Регламент № 878/2011 от 2 септември 2011 година за изменение на Регламент (ЕС) № 442/2011 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, като премахне посочването на г-н Issam ANBOUBA и данните за него като лице, подкрепящо настоящия режим в Сирия,
 - в противен случай, да отмени Решение 2011/522/ОВППС на Съвета от 2 септември 2011 г., Решение 2011/628/ОВППС на Съвета от 23 септември за изменение на Решение 2011/273/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, както и Регламент № 878/2011 от 2 септември 2011 година за изменение на Регламент (ЕС) № 442/2011 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия,
- в противен случай, да приеме, че тези решения и този регламент не се прилагат по отношение на Issam ANBOUBA и да разпореди заличаването на името му и данните за него от списъка на лицата, по отношение на които се прилагат санкциите на Европейския съюз,
- да осъди Съвета да заплати едно евро — предварително определено обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди, понесени поради посочването на г-н Issam ANBOUBA като лице, което подкрепя настоящия режим в Сирия,

— да осъди Съвета да заплати всички разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание, изведено,

- от една страна, от нарушаване на принципа на презумпцията за невинност, утвърден в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и в член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз и
- от друга страна, от явна грешка в преценката, тъй като обвиненията срещу жалбоподателя се основават не на обективни факти, а на обикновени твърдения във връзка с неговото социално положение на човек от деловите среди.

2. Второто правно основание, разделено на четири части, е изведено от нарушение на правото на защита и на правото на справедлив процес, на задължението за мотивиране, на правото на зачитане на личния живот и от засягане на свободата на религията, тъй като:

- на жалбоподателя не били представени никакви сериозни доказателства или улики, които да са могли да доведат до включването му в списъка на санкционирани лица и той не бил изслушан преди приемането на оспорваните мерки,
- в обжалваните актове, когато приел ограничителните мерки по отношение на жалбоподателя, отговорникът се задоволил с използването на много обща и преди всичко не мотивирана формулировка,
- приемането на ограничителните мерки по отношение на жалбоподателя довело до остри реакции и заплахи от страна на лица или групи, жертви на сирийската репресия, с която жалбоподателят бил свързан в резултат на обжалваните актове,
- истинската причина за приемането на ограничителните мерки по отношение на жалбоподателя била от религиозно естество.

Жалба, подадена на 28 октомври 2011 г. — Farage/ Парламент и Buzek

(Дело T-564/11)

(2012/C 25/105)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nigel Paul Farage (Брюксел, Белгия) (представител: P. Bennett, Solicitor)

Ответници: Европейски парламент и Jerzy Buzek (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на председателя на Европейския парламент г-н Jerzy Buzek от 2 март 2010 г., с което на жалбоподателя се налага лишаване от право на надбавка за дневни разходи за десет дни, както и решението на Бюрото на Европейския парламент от 24 март 2010 г. и на председателя на Европейския парламент от 31 август 2011 г., с което искането на жалбоподателя за парламентарен имунитет се обявява за недопустимо; и
- при условията на евентуалност, обявяване, че никое от посочените по-горе решения не е действително или е трябвало да се приема.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо правно основание, с което се твърди нарушаване на член 8 от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (ОВ С 84, 2010 г., стр. 99), тъй като речта на жалбоподателя от 24 февруари 2010 г. е била произнесена в качеството му на член на Европейския парламент. Поради това въпросната реч е изразила политически възгледи и е от първостепенно значение член на Европейския парламент да може да се изказва свободно.
2. Второ правно основание, с което се твърди нарушаване на свободата на изразяване на мнение, тъй като не е отчетен по подобаващ начин член 9, параграф 3 от Процедурния правилник на Европейския парламент (ОВ L 116, 2011 г., стр. 1).
3. Трето правно основание, с което се твърди нарушаване на правото на независим и непристрастен съд, заложено в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, тъй като всяко участие на председателя на Парламента в процеса по вземане на решения във връзка с конкретния проблем или на всеки друг, който е присъствал на пленарното заседание от 24 февруари 2010 г. и е изразил становище, лишава такова лице от право да участва в този процес.
4. Четвърто правно основание, с което се твърди неточност в тълкуването на член 152, параграф 1 и член 153 от Процедурния правилник на Европейския парламент, тъй като предвидените в последната разпоредба санкции трябва да се

тълкуват в контекста на встъпителния текст на разпоредбата, отнасящ се преди всичко до сериозни нарушения на реда или смущаване на работата „... в нарушение на принципите, предвидени в член 9...“.

Жалба, подадена на 4 ноември 2011 г. — Hassan/Съвет

(Дело T-572/11)

(2012/C 25/106)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Samir Hassan (Дамаск, Сирия) (представители: E. Morgan de Rivery и E. Lagathu, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) да отмени:
 - Решение за изпълнение 2011/515/ОВППС на Съвета от 23 август 2011 година за изпълнение на Решение 2011/273/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия в частта, в която г-н Samir Hassan е добавен в списъка, съдържащ се в приложението към посоченото Решение 2011/273/ОВППС на Съвета от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки срещу Сирия,
 - Регламент за изпълнение (ЕС) № 843/2011 на Съвета от 23 август 2011 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 442/2011 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, в частта, в която г-н Samir Hassan е добавен в списъка, съдържащ се в приложение II към Регламент (ЕС) № 442/2011 на Съвета от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия,
- на основание членове 268 и 340 ДФЕС да присъди обезщетение за причинените на г-н Hassan вреди в резултат на предприемането на посочените по-горе ограничителни мерки срещу него и на това основание:
 - да признае извъндоговорната отговорност на Съвета на Европейския съюз за понесените и бъдещи имуществени вреди и за неимуществените вреди,
 - да присъди на г-н Hassan сумата от 250 000 EUR месечно, считано от 1 септември 2011 г., като обезщетение за претърпените имуществени вреди,
 - да присъди на г-н Hassan символичната сума от 1 евро като обезщетение за претърпените неимуществени вреди и